

SAUCIENS UZ PAKLAUSĪBU
 Reimar A. C. Schultze
 PO Box 299 Kokomo, Indiana 46903 USA
www.schultze.org

Vēji mums bija pretī

Mācītājs Reimars A. C. Šulcs

... vēji mums bija pretī... beidzot mēs nonācām Romā. Ap. d. 27:4;28:14.

Komentārs par Pāvila bīstamo ceļojumu uz Romu.

“Vēji mums bija pretī” ir Apustuļu darbu, vienīgās draudzes bibliskās vēstures, kopsavilkums. Tajā ne vien aprakstīta jaunizveidojusies draudze, bet arī ceļojums, kas gaida ikvienu svēto, līdz viņš sasniegs Debesu krastu.

Tieši tāpat kā apustuļa Pāvila dienās, tā vienmēr ir bijis, ka caur daudz bēdām mums jāieiet Dieva valstībā (Ap. d. 14:22). Pat Paradīze nevar lepoties ar skaidru laiku, jo, tikko tā bija radīta, tajā iegāja sātans, lai atraisītu savus vētrainsos jaunuma vējus. Draugi, pa ceļam uz Dieva Valstību nav vietas, kur vēji norimtu uz visiem laikiem. Vēji bija pretim Jēzus kalpošanas laikā. Tikai paraugies uz šiem teikumiem: „Tad Gars Jēzu aizveda tuksnesī, ka Tas taptu velna kārdināts...” „velns Viņu noveda sev līdzī uz svēto pilsētu, uzcēla Viņu pašā Dieva nama jumta galā...”! Sātans iegāja Jūdā pie Jēzus Svētā vakarēdiena galda! Lai kur atradās Jēzus, arī sātans tur bija!

Mans draugs, esi skaidrībā par to, ka arī sātans dosies visur, lai kur tu šodien arī ietu! Viņš centīsies tevi iegūt kādā ielas stūrī, kādā birojā jeb uz lauka. Viņš liks tev krist, ja atstāsi savu māju bez garīgā bruņojuma: ja drēbju skapī atstāsi karājamies savu patiesības jostu, savas taisnības bruņas pie durvīm, savas evaņģēlija kurpes zem gultas, jeb nepaņemsi līdz savu ticības vairogu, Gara zobenu un pestīšanas bruņu cepuri. Sātans tev izliks lamatas visur, kur tu iesi.

Tas, ka tu katru dienu sastapsies ar pretvēju, ir tik pat droši kā tas, ka saule ir pie debesīm. Ja dienas sākumā tu saki: „Es lūgšu, kad vien man šodien radīsies izdevība,” tu vienkārši esi atdevis savu uzvaru. Drīz vien pār tavām lūpām nāks nepareizi vārdi, tu skatīsies uz aizliegtajiem augļiem un paudīsi nepareizu attieksmi. Vismuļķīgākā lieta, ko cilvēks var izdarīt, ir atstāt savu māju neapbruņots un garīgi kails. Muļķis saka: „Man nav laika lūgt,” bet vēlāk tas visādos veidos atrod laiku, lai censtos izlabot postījumus, kas cēlušies tādēļ, ka viņš nelūdza.

Ir pretvējš. Tāds tas bija Paradīzē, tāds tas bija patriarhiem, tāds tas bija Mozum, kad vajadzēja Israēlu izvest no Ēģiptes, tāds tas bija Israēla ceļā uz Kānaānu, tāds tas bija Apsolītajā zemē. Tāpat vienīgā bibliskā draudzes vēsture noslēdzas ar „vēji mums bija pretī”... un tā mēs nokļūstam Romā.

Tagad mēs tam varam pievienot vēl vienu patiesību: lai arī vēji bija pretī, galamērķis tika sasniegts. Par spīti visām dzīves vētrām, Ābrahāms kļuva par tēvu daudzām tautām. Mozus izveda Israēlu no Ēģiptes, Israēls iegāja Kānaānā un Jēzus sakāva sātanu. Viņš bija uzticīgs, Viņš guva virsroku, Viņš to izdarīja pie krusta, Viņš atkal augšām cēlās no nāves un tagad triumfējošs sēž uz Sava Tēva Troņa. Nepadodies, nekad neapstājies sekot savam Meistaram. Pāvils to izdarīja Romā. Visi šie vīri bija mācījušies, ka neviena vieta nav pasargāta no sātana viltībām. Ak dārgais svētais, mums jāizmet savu atpakaļgaitas sviru, mēs nekad nedrīkstam pieņemt iespēju novērsties no mums spraustā mērķa iegūt balvu sēdēt kopā ar Jēzu uz Viņa troņa.

Tomēr pārdomāsim citu neapstrīdamu faktu: lai arī vēji ir pretim... galamērķis ir sasniedzams... tomēr ne bez daudziem zaudējumiem. „Pāvils viņus brīdināja, sacīdams: "Vīri, es redzu, ka braucot grūtības un lielas briesmas draud ne vien kravai un kuģim, bet arī mūsu dzīvībām" (Ap. d. 27:10).

To ceļā uz Romu Pāvils sacīja ikvienam uz kuģa. Viņš nerunāja par nelielu sadursmi, nelielu cīniņu ar velnu, nelieliem zaudējumiem. Nē, šajā ceļojumā notiks katastrofa, būs daudz zaudējumu, pat dzīvībām. Tā kā visi izdzīvoja, mēs zinām, ka tas attiecās uz ērtību zaudēšanu, viņu dārgajām mantām un visu to, ko tie sagaidīja no ceļojuma. Bet Pāvilam šis ceļojums nozīmēja iespējamo mocekļa nāvi. Tomēr Pāvils nedomā, kamēr viņa misija Romā nebija pabeigta, līdz viņš nebija devis nāvējošu triecienu pašā Romas sirdī – tās politiskajam gēnijam, tās militārajai kundzībai, tās juridiskajai viltībai, lepnumam un greznībai. Kad Pāvils iegāja Romā ar Kristus Valstības evaņģēliju, visa elle notrīcēja un debesis līksmoja. Romas impērijai bija piespriests lēmums.

Draugs, vai tas ir tā vērts? Mēs visi esam ieguvēji, jo mazs, cīņās ievainots vīrs, ar ķēdi ap viņa potīti Romā sāka atgriezt daudzus, dodot mums arī vēstules efeziešiem, kolosiešiem, filipiešiem un Filemonam, kamēr viņš tur bija cietumnieks Jēzus Kristus dēļ. Katra laba Dieva Valstības lieta, sākot no Ādama, līdz mums ir atnākusi pateicoties vīriem un sievietēm, kas izlauzās cauri, kad gājums kļuva grūts. Ja tu esi nodevies tik pa pusei, neko ar mūžības vērtību tu neradīsi.

Ir pretvējš – galamērķis ir sasniedzams – tomēr ne bez lieliem zaudējumiem. Tagad palūkosimies uz dažām īsām frāzēm Apustuļu darbu 27. un 28. nodaļā, lai šo ceļojumu atdzīvinātu.

Vēji mums bija pretī... lēni braukdami... ar pūlēm nonācām... braukšana bija kļuvusi bīstama... sacēlās viesuļvētra... mēs tikko spējam valdīt glābšanas laivu... apmeta kuģim virves... mūs vētrā ļoti svaidīja... izmeta kuģa rīkus... vairāk dienu nebija redzama ne saule, ne zvaigznes... zuda pēdējā cerība izglābties... mūs izmetīs... izmezdami labību jūrā... kuģa priekšgals palika nekustīgs... pakaļgalu viņi sadauzīja.

Bet virsnieks, gribēdams Pāvilu izglābt, aizkavēja šo viņu nodomu un pavēlēja tiem, kas prata peldēt, pirmajiem mesties ūdenī un sasniegt zemi, bet pārējiem uz dēļiem vai citām kuģa daļām. Tā visi izglābās krastā (Ap. d. 27:43,44).

Vai kāds vēlas nokļūt uz kuģa? Sekošana Jēzum nav pastaiga parkā, tas nav draudzes pikniks. Vai tu vēlies iet kopā ar Dieva vīru? Draugs, tas nav izdomājums - tā ir vēsture, tā ir realitāte. Ja tavi vēji pārāk ilgi ir mierīgi, tu, kā redzams, nedodies uz Romu. Tu drīzāk kopā ar Hērodu Cezarejas hipodromā vēro zirgu sacīkstes. Šeit, Apustuļu darbu grāmatas beigās, ir Dieva aicinājums tavai sirdij doties Viņa ceļojumā, par katru cenu cirst ienaidnieka sirdī, lai mirušie atkal dzīvotu. Vai tu esi uz kuģa?

Noslēgumā vēl kādi papildus novērojumi par šo tēmu:

1. Reizēm vējus sūta velns, reizēm Dievs, reizēm tie ir apstākļu izraisīti. Necenties izpētīt, kas sūtīja vējus jeb kādēļ tie sūtīti. Tas tikai novērsīs tavu uzmanību un izšķiedīs laiku. Labāk ieguldi visu savu enerģiju, lai sasniegtu Romu. Paturi skatu vērstu uz galamērķi, jeb tu to zaudēsi.

2. Mācies izplest savus spārnus kā ērglis. Izmanto vētras augšupceļošās strāvas un atceries: visas briesmas, ko redzi, ir iedomātas, bet ne reālas. Pāvils nekad nebija reālās briesmās. Kamēr viņš vēl bija vētrā, Dievs Pāvilu jau redzēja sludinām Romā. Dievs nekad neatstāj taisnos, taisnie nekad nav reālās briesmās. Tās tikai tādas izskatās.

3. Kādēļ labāku atlētu izveidošanai sportā vajadzīgi izturības treniņi, tādēļ svēto dzīvē nepieciešamas vētras. Neatkāpjoties tie kļūst stiprāki, līdz ar to viņi tiek apgādāti ar nepieciešamo, lai uzņemtos lielāku atbildību Dieva Valstībā. Ak, Dieva Valstības augšējos līmeņos ir tik daudz darba, ko darīt, bet vairums no tā paliek nedarīts, jo daudz kristiešu nav izturējuši pārbaudījumus zemākajos līmeņos!

4. Kad tu ieraugi Jēzu, tad atklāj, ka tas, ko uzskatīji par lielām vētrām, pārbaudījumiem un postu, galu galā bija tikai nelieli vēja pūtieni, jo ir teikts: „Tagadējās grūtības, kas ir vieglas, dod mums neizsakāmi lielu mūžīgu godību” (2. Kor. 4:17). Un godība, ko tu piedzīvosi, būs tik izšķērdīga, ka varēsi justies apkaunots, ka neļāvies ciest vēl vairāk, lai to iegūtu.

SAUCIENS UZ PAKLAUSĪBU

Reimar A. C. Schultze

PO Box 299 Kokomo, Indiana 46903 USA

www.schultze.org